

Arrest

nr. 246 077 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 25 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. WIBAULT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud over de Soedanese nationaliteit te beschikken, en geboren te zijn op X1994 te X, gelegen in Soedan. U behoort tot de Messerya (<Asserra) clan en bent moslim.

Uw beide ouders zijn oorspronkelijk afkomstig van de Darfur regio maar verlieten hun regio van herkomst nog voor uw geboorte omwille van een clanconflict. Ze trokken naar de Blauwe Nijlstaat aan de andere kant van het land waar u deels opgroeide. Tijdens uw kinderjaren verhuisde u samen met uw ouders op regelmatige tijdstippen naar andere plaatsen in de Blauwe Nijlstaat.

U belandde uiteindelijk bij uw tante in Omdurman waar u de lagere school afwerkte. Uw ouders en broers en zussen verhuisden inmiddels naar Abu Kershola gelegen in Zuid-Kordofan. Ze vestigden zich in deze stad waar ze aan landbouw deden en dieren hielden. Uw ouders scheidden op een bepaald moment en uw vader trok naar een andere stad in Zuid-Kordofan waar hij hertrouwde. Zelf begon u als kapper te werken na het beëindigen van uw lagere school. U werkte als kapper in Omdurman, en als herder (maar ook als kapper op straat) in Abu Kershola. U reisde heen en weer tussen beide steden – tussen uw tante en uw moeder. In Omdurman werkte u in een kapsalon om op die manier uw familie in Zuid-Kordofan financieel te kunnen ondersteunen. In 2008 huwde u met uw echtgenote (afkomstig uit Khartoum). Jullie vestigden zich in Omdurman en kregen samen drie kinderen. In 2017 zouden jullie scheiden. In april 2013 vond een aanval van verenigde oppositiegroeperingen plaats in Abu Kershola – waar uw familieleden woonden. Het conflict in Zuid-Kordofan deinde in die zin uit dat uw moeder en zussen Abu Kershola moesten ontvluchten. U trok naar Zuid-Kordofan om uw moeder en zussen te gaan halen. Na een moeilijke tocht bereikten jullie Khartoum waar u hen opving en hun vlucht naar het buitenland voorbereidde. Uw zus had medische problemen en via een medische procedure konden uw zussen met een paspoort naar Jordanië gaan in 2013. Een van uw zussen zou later naar Canada trekken via een hervestigingsprogramma. Uzelf bleef in Khartoum waar u gedurende meer dan een jaar werkte om het nodige geld in te zamelen. Begin 2015 trok u vervolgens naar Libië waar u meer dan twee jaar zou verblijven. Vervolgens ging het verder naar Italië waar u medische verzorging kreeg. Nadien trok u naar Frankrijk met als uiteindelijk einddoel het Verenigd Koninkrijk. U kwam eind 2017 naar België waar u geholpen werd door enkele inwoners. U besloot uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische asielinstanties op 8 februari 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat uzelf géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal in eerste instantie evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*U haalt tijdens uw persoonlijke onderhoud voor het CGVS aan dat u het volgende vreest bij een eventuele terugkeer naar Soedan: ten eerste vreest u discriminatie ten gevolge van uw herkomst en uw clan - zo vreest u onder meer moeilijkheden bij het zoeken naar werk; ten tweede haalt u de onveilige situatie aan in Zuid-Kordofan, met name in Abu Kershola, de plaats waar uw moeder en zussen woonden, maar waar ook u gedurende bepaalde periodes in uw leven heeft gewoond; ten derde haalt u de problemen van uw vader aan die in 2013 om het leven kwam ten gevolge van een vermoedelijk eerder clanconflict (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 28 oktober 2020, p.18-19). **Volgende bemerkingen dienen echter gemaakt te worden bij de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst.***

Vooreerst dient het volgende opgemerkt te worden wat betreft uw vrees vervolgd of gediscrimineerd te worden omwille van uw beweerde herkomst uit Zuid-Kordofan en/of omwille van de clan waartoe u beweert te behoren. U geeft aan dat uw ouders beiden uit Darfur afkomstig zijn, maar dat zij reeds op jonge leeftijd deze regio verlieten. In eerste instantie trokken ze naar de Blauwe Nijl staat om zich nadien te vestigen in Zuid-Kordofan. Uw ouders scheidden op een gegeven moment, maar uw moeder en uw zussen vestigden zich in Abu Kershola – een stad gelegen in Zuid-Kordofan (zie notities CGVS, p.5-6). Uzelf trok op jonge leeftijd naar Khartoum (Omdurman) waar u introk bij uw tante en waar u gedurende zes jaar school liep. Nadien reisde u tussen Khartoum en Abu Kershola. U woonde bepaalde periodes van het jaar bij uw moeder – andere periodes dan weer in de hoofdstad (zie notities CGVS, p.5-7). In Khartoum werkte u als kapper, leerde u uw echtgenote kennen, met wie u huwde, met wie u zou gaan samenwonen (tot uw vertrek uit Soedan in 2015) (zie notities CGVS, p.7) en met wie u drie kinderen kreeg.

Uit het voorgaande kan bijgevolg afgeleid worden dat u deels bent opgegroeid in de Soedanese hoofdstad waar u zes jaar school liep en waar u zich later opnieuw vestigde om er onder meer te werken in een kapsalon en waar u uw echtgenote leerde kennen met wie u samen drie kinderen kreeg. **Het CGVS stelt bijgevolg vast dat uw persoonlijke leven zich grotendeels afspeelde in Khartoum (Omdurman) ook al trok u bepaalde periodes naar uw moeder en uw zussen in Abu Kershola in Zuid-Kordofan.** De vaststelling dat u school liep in Khartoum, dat u er bij uw tante inwoonde, dat u er huwde en kinderen kreeg en dat u er tevens werkte als kapper staven deze vaststelling. **Uw bewering dat u een zekere discriminatie vreest in de Soedanese hoofdstad omwille van uw herkomst (uit Zuid-Kordofan) en omwille van uw clanherkomst weten bovendien niet te overtuigen.** Zo heeft u meer dan de helft van uw leven in Khartoum gewoond, heeft u er school kunnen lopen, bent u er gehuwd en heeft u er kunnen werken, zoals u zelf aanhaalt voor het CGVS. Uw bewering dat u tot een Afrikaanse clan zou behoren – met name de Asserra, een subclan van de Misseriya – waardoor u het slachtoffer werd van discriminatie of zou kunnen worden na een eventuele terugkeer naar Soedan weet evenmin te overtuigen. Objectieve landeninformatie geeft namelijk duidelijk aan de Misseriya clan niet als een Afrikaanse maar als een Arabische clan beschouwd kan worden (zie objectieve landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier) ook al beweert u het tegendeel tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Uw bewering dat er enkel in het noorden Arabische clans wonen, en dat u niet tot een Arabische clan behoort, wordt duidelijk weerlegd door objectieve informatie. Ook regio's zoals Darfur en Zuid-Kordofan worden bevolkt door Afrikaanse en niet-Afrikaanse (Arabische) clans. De hoofdclean – namelijk de Misseriya – waartoe u beweert te behoren wordt duidelijk als een niet-Afrikaanse clan beschouwd. Andere landeninformatie geeft daarenboven aan dat leden die behoren tot Arabische clans duidelijk minder kans lopen op eventuele discriminatie in Soedan en meer bepaald in de hoofdstad (zie objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u bovendien gevraagd wordt welke (vervolgings)feiten in de vorm van discriminatie uzelf heeft meegemaakt, haalt u aan dat het u bemoeilijkt werd om werk te zoeken of een eigen zaak op te richten, dat u steeds bijkomende belastingen zou moeten betalen en dat u zomaar het risico liep slachtoffer te worden van een willekeurige behandeling door de autoriteiten omwille van uw herkomst (zie notities CGVS, p.17 en p.21). U houdt ook vol tot een niet-Arabische clan te behoren (met name de Misseriya) maar zoals hierboven reeds aangehaald blijkt uit objectieve informatie dat de Misseriya wel degelijk als een Arabische clan beschouwd worden. Verder blijft u eerder op de vlakte en spreekt u eerder in voorwaardelijke wijze – wanneer gepolst wordt naar eventuele discriminatie die uzelf heeft meegemaakt. Zo heeft u het over blanken en zwarten tussen wie een onderscheid wordt gemaakt in de hoofdstad, maar ook op andere plaatsen, door de overheid (zie notities CGVS, p.20). **Het dient vastgesteld dat op grond van bovenstaande verklaringen, geenszins blijkt dat u dermate discriminatie moest ondergaan in Soedan, dat dit uw leven fundamenteel zou bemoeilijken. Het enige concrete voorbeeld dat u weet aan te reiken, is dat u aan bepaalde checkpoints zou zijn lastiggevallen – nadat u uw familie uit Zuid-Kordofan naar de hoofdstad bracht – en dat men het u zou bemoeilijken een eigen zaak op te richten of dat men zomaar willekeurig belastingen zou kunnen innen. Niettegenstaande deze verklaringen van uw persoon bleek u echter wel in staat een leven uit te bouwen in Omdurman. Zo liep u er school, kon u er huwen met uw echtgenote, afkomstig uit Khartoum, kreeg u er drie kinderen, en kon u er werken als kapper om op die manier uw familie in Zuid-Kordofan enigszins financieel te ondersteunen. Ook kon u zonder problemen heen en weer reizen tussen Abu Kershola – waar uw moeder woonde – en de Soedanese hoofdstad gedurende een relatief lange periode. Al deze pertinente vaststellingen wijzen niet op een dergelijke mate van discriminatie die uw leven fundamenteel zou bemoeilijken.** Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit al het voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt in Soedan dermate geïsoleerd en systematisch gediscrimineerd te worden, dat u hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming.

Ten tweede haalt u de algemene onveilige situatie in Zuid-Kordofan aan waardoor uw moeder en uw zussen Abu Kershola moesten ontvluchten (in eerste instantie naar Khartoum en later naar Jordanië). U verklaart dat u uw moeder en zussen bent gaan halen in Zuid-Kordofan (nadat een ernstig conflict losbarstte in Abu Kershola en omgeving tussen overheidstroepen en verenigde oppositiekrachten) en dat jullie na een moeilijke tocht uiteindelijk in de hoofdstad aankwamen. Na de nodige door u ondernomen stappen konden uw familieleden uiteindelijk naar Jordanië gaan. Uzelf bleef echter in Khartoum samen met uw echtgenote en kinderen (zie notities CGVS, p.19-20). Het volstaat in deze echter niet om louter te verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in de regio Zuid-Kordofan. Des te meer omdat u een groot deel van uw leven in de Soedanese hoofdstad heeft gewoond en er een leven had uitgebouwd – zoals hierboven reeds ruim werd aangehaald.

Deze laatste vaststelling ondermijnt uw aangehaalde persoonlijke vrees ten opzichte van de regio Zuid-Kordofan. Het CGVS betwist niet dat u er deels bent opgegroeid, maar stelt vast dat u er nadien in slaagde zich in Khartoum te vestigen – in eerste instantie bij uw tante en later zelfstandig samen met uw echtgenote en uw drie kinderen. Wat betreft uw leven in Omdurman (Khartoum) haalt u geen noemenswaardige (veiligheids)problemen aan behalve uw vrees voor discriminatie. Deze laatste vrees werd echter hierboven reeds ondermijnd. Wat uw vrees ten opzichte van de regio Zuid-Kordofan betreft dient dan ook verwezen te worden naar uw opgebouwde leven in de Soedanese hoofdstad – zeker rekening houdend met de vaststelling dat u behoort tot een Arabische stam. Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie vanwege het CGVS (zie COI Focus Soedan 'Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoem van personen afkomstig uit de Two Areas', alsook COI Focus Soedan 'Risico bij terugkeer') dat, hoewel personen afkomstig uit de 'Two Areas' (Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl) nauwellettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie is van mening dat niet elke terugkeerder in de luchthaven van Khartoem problemen heeft, en ziet eerder risico's voor personen die een bepaalde etnische origine combineren met politieke activiteit. Verder dient ook vastgesteld te worden – zoals meermaals vermeld – dat u weliswaar oorspronkelijk afkomstig bent uit Zuid-Kordofan maar dat u behoort tot een niet-Afrikaanse stam. Objectieve informatie geeft immers duidelijk aan dat personen behorend tot een Arabische clan geen of beduidend minder risico lopen op noemenswaardige problemen in Khartoem. Deze laatste vaststelling wordt bovendien bevestigd door de door uzelf geschetste levensloop in de Soedanese hoofdstad, alsook door de vaststelling dat u amper persoonlijke problemen heeft gekend met de Soedanese autoriteiten, noch dat u of uw familie op enige manier politiek actief zouden zijn geweest in uw land van herkomst of hiervan verdacht zouden worden door de Soedanese autoriteiten. De Deense en Britse asiel- en migratiediensten stellen tot slot, op basis van hun onderzoeksmissie van februari 2016, dat een asielaanvraag of een lang verblijf in het buitenland (tenzij uit Israël) bij terugkeer naar Khartoem geen rechtstreekse aanleiding geven tot problemen voor iemand afkomstig uit de conflictgebieden.

Ten derde haalt u de problemen van uw vader aan – die hij in het verleden zou hebben gekend ten gevolge van een clanconflict – en zijn overlijden (in onduidelijke omstandigheden) in 2013 als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst. Wat deze door u aangehaalde problemen betreft, kan ten eerste vermeld worden dat deze clan gerelateerde feiten betrekking hebben op uw vader, en niet op uw persoon. Bovendien kan u weinig tot geen bijkomende uitleg geven over het aan de oorsprong liggende probleem van uw vader (waardoor hij zijn geboorteregio zou hebben moeten ontvluchten). U verwijst hiervoor naar feiten die zich voor uw geboorte zouden hebben afgespeeld in de geboorteregio van uw vader. Het zou gaan om een clanconflict waarbij iemand om het leven zou zijn gekomen waardoor uw vader besloten zou hebben om zijn regio te verlaten en naar een andere regio te trekken (zie notities CGVS, p.8). Veel meer kan u niet vertellen over het oorspronkelijk clanconflict in de geboorteregio van uw vader – waar enigszins begrip kan voor worden opgebracht aangezien u toen nog niet geboren was. U verklaart dat uw ouders (na uw geboorte) op een bepaald moment zijn gescheiden en dat uw vader in een andere stad ging wonen (waar hij hertrouwde). U bleef echter bij uw moeder inwonen in Abu Kershola (en trok nadien naar Omdurman – zoals hierboven aangehaald). Tijdens uw periode in Abu Kershola, maar ook in Omdurman, heeft u echter nooit enige problemen gekend omwille van het clanconflict waarin uw vader in het verleden betrokken zou zijn geweest (dat zich dus voor uw geboorte zou hebben afgespeeld). Ook uw moeder en zussen hebben nadien geen problemen gekend omwille van dit clanconflict. U verklaart verder wel dat uw vader in 2013 vermoord werd in wat onduidelijke omstandigheden. U verklaart dat het vermoedelijk om een clanvete ging, maar u kan hierover niet meer informatie geven. Zo weet u niet met welke clan hij in conflict zou hebben gelegen, noch wie hem vermoord zou hebben (zie notities CGVS, p.14). Bovendien verklaart u verder dat uw moeder u vertelde dat uw vader een gemeen man was die anderen zomaar kon doden en dat jullie niet weten wat de precieze oorzaak van de moord op uw vader was (zie notities CGVS, p.14). Het zou om een clanvete kunnen gaan, maar zoals gezegd kan u hier niet meer informatie over geven. **Uit het voorgaande kan dan ook afgeleid worden dat u niet aannemelijk kan maken dat u zelf enig risico zou lopen in Soedan ten gevolge van de problemen die uw vader zou hebben gekend met andere clan(s).** U verwijst zelf in eerste instantie naar een clanvete die voor uw geboorte zou hebben plaatsgevonden in de geboorteregio van uw ouders, haalt nadien aan dat het ook mogelijk is dat uw vader nadien (na de scheiding met uw moeder) zich nog andere problemen op de hals zou hebben gehaald, maar u kan op geen enkele manier aantonen dat u zelf betrokken zou kunnen worden in deze beweerde vete(s). Zo kan u geen verdere informatie geven over de beweerde clanvete(s) waarin uw vader betrokken zou zijn geweest, heeft u klaarblijkelijk zelf nooit enige problemen gekend (ten gevolge

van de problemen van uw vader), niet in Khartoum, noch in Zuid-Kordofan, net zoals uw moeder en zussen evenmin problemen zouden hebben gekend. **Het CGVS is dan ook van oordeel dat u evenmin uw vrees die u linkt aan de dood van uw vader (en de eventuele clanconflicten die hiervan aan de basis zouden hebben gelegen) aannemelijk kan maken in het licht van de beoordeling van de Conventie van Genève).**

Tot slot wat betreft de algemene situatie in Soedan, dient het hiernavolgende opgemerkt. Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019" dd. 06/09/19) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op.

Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven. Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangsperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangsperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangsperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Uit al het bovenstaand dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde geen enkel document neer ter staving van uw beweerde identiteit, nationaliteit, en herkomst, noch ter ondersteuning van het door u aangevoerde asielrelaas. Uw advocaat bezorgde het CGVS op 19 november 2019 een document met daarin enkele opmerkingen op het aan u verstuurd rapport van de persoonlijke notities van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. De door u en uw advocaat opgetekende bemerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud hebben echter geen invloed op de hierboven gemaakte inhoudelijk opmerkingen wat betreft uw asielmotieven. Zo nam het CGVS akte van de schrijfwijze van uw geboortestad ('Singa') en tevens van de andere verduidelijkingen zoals beschreven in het aan het CGVS bezorgde document. Deze verduidelijkingen hebben echter zoals gezegd geen invloed op de inhoudelijke beoordeling door het CGVS van de door u aangehaalde asielmotieven tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enig middel gebaseerd op de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, §3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet) en de artikelen 1 en 3 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

In het eerste onderdeel betwist verzoeker dat zijn hoofdverblijfplaats in Omdurman ligt.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en stelt:

"Deze verklaringen van verzoeker werden niet betwist door het CGVS. De officiële woonstplaats van verzoeker ligt in Zuid-Kordofan en zijn nood aan bescherming moet eerst ten opzichte van Zuid-Kordofan bekeken worden.

Het feit is dat in de ogen van de Soedanese overheden, verzoeker iemand blijft die in Zuid-Kordofan woonachtig is. In alle zijn verplaatsingen werd verzoeker altijd als iemand woonachtig in Zuid-Kordofan bekeken.

De moeilijkheid voor ontheemden om identiteitsdocumenten te verkrijgen is bevestigd door rapporten en is beschreven als een van de middelen voor Soedanese overheden om mensen afkomstig van conflictgebieden die als ontheemden in Khartoum verblijven verder te marginaliseren. De administratieve vereisten maken liet voor ontheemden onmogelijk om een nationaal nummer en een identiteitskaart te verkrijgen. Zonder nationaal nummer, hebben mensen geen toegang tot medische diensten, educatie of het gerecht.

[landeninformatie]

De toestand van verzoeker moet ingeschat worden ten opzichte van zijn officiële verblijfplaats. In dit geval komen zowel alle vervolgingsfeiten tegen zijn familie en zijn dorpsgenoten in aanmerking als het veralgemeende geweld in de provincie Zuid-Kordofan. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op het geval van verzoeker.

Daarna moet eventueel het verblijf van verzoeker in Omdurman ingeschat worden als een intern beschermingsalternatief onder de voorwaarden van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet."

In het tweede onderdeel betwist verzoeker het begrip van verweerder inzake de etnische conflicten in Soedan.

“Volgens het CGVS zou verzoeker eigenlijk Arabier zijn en dus geen slachtoffer zijn van discriminaties van het regime, dewelke enkel tegen Afrikaanse clans is gericht. Dit is een simplistische lezing van het etnische conflicten in Soedan.

Verzoeker verwijst naar zijn behoren tot de Missenya-clan. Volgens verzoeker maakt hij zo een vereenvoudiging, want zijn werkelijke clan is niet bekend in Kordofan, wat voor meer problemen zou kunnen zorgen. Voor verzoeker bestaan de clans van noorden van-Soedan en clans van het westen (en Zuiden) “(…)” (CG notities, p. 21)

De Misseriya-clan behoort tot de Baggara-clans. Alhoewel deze clans een Arabische afkomst hebben, door hun lange vestiging in Kordofan en gemengde huwelijken, zijn mensen van Misseriya-clans vaak zwart geworden.

[landeninformatie]

We kunnen hier ook naar de samenvatting van OFPRA verwijzen en meer bepaald naar het bestaan van “Missiriya Zurug” clans, letterlijk zwarte Missiriya : [landeninformatie]

Een zicht op verzoeker zelf toont gewoon dat hij zwart is... Ten minste, het: vormt voor hem een regelmatig toegeschreven identiteit die bevestigd is door bepaalde bronnen.

Een EASO COI Query stelt vast dat : [...]

De dynamiek van het conflict in Zuid-Kordofan brengt ook een beter begrip van de verklaringen van verzoeker met zich mee.

De ontwikkeling van het conflict in Zuid-Kordofan toont ook aan dat de eenvoudige verdeling tussen pro-regering Arabische milities en anti-regering Afrikaanse milities te eenvoudig is. Strijders van de zogenaamde Arabische clans zijn lid geworden van de oppositiebewegingen gebonden aan Zuid-Soedan, SPLA (Sudan People's Liberation Army) en SPLM (Sudan People's Liberation Movement). Sinds 2011 steunen Missiriya-clans de oppositie meer ofwel blijven ze neutraal.

[landeninformatie]

Deze ontwikkeling werd bevestigd door ICG die uitlegt dat de pogingen van de regering om de steun van de Misseriya terug te krijgen mislukt zijn.

[landeninformatie]

Een aantal bronnen van het rapport van ICG leggen uit dat de regering enige vertrouwen in de Misseriya clan verloren hebben. [...]

Deze nieuwe samenstelling van de oppositie waar leden van de Nuba- en Missiriya-clans samen tegen de regering strijden, is tegen de marginalisatie van bepaalde regio's van Soedan gericht.

[...]

De samenvatting van ICG is wel dat de Messiriya-clan van kamp is veranderd. Van milities van de regering in de eerste oorlog van de jaren 90 tot opposide-groeperingen na 2011.

[...]

Deze verandering in de dynamiek van het conflict is bijna compleet afwezig in de COI Focus van het CGVS “Soedan Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoem van personen afkomstig uit de Two Areas”, 22 januari 2019. Nergens in dit rapport werd vermeld dat Misseriya-clans hun steun aan de regeling in 2011 volledig hebben ingetrokken en de oppositie van SPLM-N steunen. Integendeel, dit rapport verwijst enkel naar het feit dat SPLM-N door Nuba-gemeenschappen gesteund worden.

In de mate dat de bestreden beslissing beweert dat verzoeker tot een niet-Afrikaanse clan behoort en dat leden die behoren tot Arabische clans duidelijk minder kans lopen op discriminatie in Soedan en meer bepaald in de hoofdstad, rust de bestreden beslissing op een onvolledig beeld van de toestand in Zuid-Kordofan en het statuut van de Misseriya-clans. Het feit dat de Misseriya-clan grotendeels de oppositie steunt in de provincie Zuid-Kordofan leidt tot een grotere risico van vervolging door de regering. Artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet is geschonden.”

Verzoeker stelt in het derde onderdeel:

“Verzoeker is dus een ontheemde in Omdurman. Zijn verblijf in Omdurman moet voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet: [...]

Verzoeker komt terug op de uitleg van het eerste onderdeel. Ondanks het feit dat hij jaren in Omdurman heeft gewoond, blijft verzoeker officieel in Zuid-Kordofan woonachtig. Deze toestand vormt een druk op verzoeker om naar zijn gebied van afkomst terug te keren. Volgens het UNHCR maakt een dergelijke druk het gebied niet juridisch toegankelijk. [...]

Verzoeker heeft verklaard dat hij zwaar gediscrimineerd was toen hij in Omdurman leefde. Volgens hem zijn deze discriminaties meestal gebonden aan zijn afkomst uit Zuid-Kordofan en het feit dat hij zwart is.

De COI Focus van het CGVS, “Soedan Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoem van personen afkomstig uit de Two Areas”, 22 januari 2019, verwijst naar een significant aantal ontheemden uit Zuid-Kordofan die Nuba zijn. Het grotendeel van de informatie is daarna verbonden aan de Nuba. Er bestaan weinig elementen in dit rapport om de toestand van verzoeker, lid van een Arabische clan die verbonden is aan de oppositie van de regering, met zekerheid te behandelen.”

Verzoeker citeert uit de COI Focus:

"Dit strookt met de ervaring van verzoeker wanneer hij verklaart dat bij elke controle, hij altijd moest overtuigen dat hij geen spion van de oppositie was.

Verzoeker heeft verklaard dat hij afkomstig is uit Zuid Kordofan, wat de voornaamste reden is voor zijn discriminatie in Khartoem. Het tweede onderdeel toont aan dat een regio zoals Zuid-Kordofan het slachtoffer is van het systeem dat door het regime in Khartoem is opgezet.

De COI Focus verwijst naar een antropoloog die over deze structurele discriminatie van de Soedanese regime stelt dat: [...]

Een dergelijk standpunt bevestigt de verklaringen van verzoeker en zijn vrees voor discriminatie en mishandeling.

De bestreden beslissing is van mening dat in ieder geval het leven van verzoeker niet fundamenteel bemoeilijkt werd. Nochtans heeft het CGVS geen onderzoek gevoerd naar de levenscondities van verzoeker in Omdurman. Waar was zijn woning gelegen, in een sloppenwijk of niet? Het CGVS heeft geen vragen gesteld over de gevolgen voor verzoeker om zonder nationaal nummer en identiteitskaart te moeten leven.

Het CGVS heeft geen vragen gesteld over de werkelijke levenscondities van verzoeker in Omdurman, over zijn familiale leven, het burgerlijke statuut van zijn kinderen, enz.

De ernst van de gevolgen van de discriminaties op het leven van verzoeker werden niet grondig onderzocht door het CGVS.

In ieder geval kan binnen deze context van racisme en discriminatie niet redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker zich daar vestigt. Volgens het UNHCR kan het ontbreken van etnische of culturele banden leiden tot isolement en zelfs tot discriminatie van individuen in gemeenschappen waar dergelijke banden de overhand hebben in het dagelijkse leven.

[...]".

In het vierde onderdeel stelt verzoeker dat het niet uit te sluiten is dat hij een redelijke vrees toont voor een bloedvete. Bloedvetes zijn heel gewoon in Soedan. De ernst van de bloedvete tegen de familie van verzoeker is aangetoond door de vele verplaatsingen van de familie. De vader van verzoeker afkomstig uit Darfoer, verplaatste zich naar de Blauwe Nijl-regio en daarna naar Zuid-Kordofan en veranderde constant van woonplaats. Zolang de vete niet opgelost is, blijft de vete actief.

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. IRRI, The Disappearance of Sudan? Life in Khartoum for citizens without rights, May 2013

4. OFPRA, Les communautés Baggara du Sud-Kordofan, 21 mars 2017

5. EASO, COI Query, Q64/2018, Sudan, 18 April 2018

6. ICG, Sudan's Spreading Conflict (I): War in South Kordofan, 14 February 2013, uittreksel".

Beoordeling

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de vier onderdelen van het enig middel samen behandeld.

3.2. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "*middel*" vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn.

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 1 en 3 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zonder te omschrijven op welke wijze deze bepalingen werden geschonden door de bestreden beslissing. Deze schending wordt niet dienstig aangevoerd.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoeker brengt geen enkel document bij inzake zijn identiteit en nationaliteit. Hoewel uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij een aanzienlijk deel van zijn leven in Omdurman heeft doorgebracht, blijkt hij te verwijzen naar Zuid-Kordofan als de regio waarin zijn officiële verblijfplaats zich bevond. Dit omdat de naam van zijn regio, Abu Kershola, op het 'document van woonst' was vermeld. Dit 'document van woonst' wordt door verzoeker echter niet bijgebracht. De verklaring wat er op het 'document van woonst' was vermeld, betreft aldus een loutere bewering die op geen enkele wijze werd gestaafd en bijgevolg ook geen dienstig voorwerp van onderzoek kan uitmaken.

Verzoekers verweer dat zijn verklaringen niet worden betwist is, gelet op het ontbreken van enig document inzake nationaliteit en herkomst, niet dienstig om de motivering te ontcrachten waar deze stelt:

*"U geeft aan dat uw ouders beiden uit Darfur afkomstig zijn, maar dat zij reeds op jonge leeftijd deze regio verlieten. In eerste instantie trokken ze naar de Blauwe Nijl staat om zich nadien te vestigen in Zuid-Kordofan. Uw ouders scheidden op een gegeven moment, maar uw moeder en uw zussen vestigden zich in Abu Kershola – een stad gelegen in Zuid-Kordofan (zie notities CGVS, p.5-6). Uzelf trok op jonge leeftijd naar Khartoum (Omdurman) waar u introk bij uw tante en waar u gedurende zes jaar school liep. Nadien reisde u tussen Khartoum en Abu Kershola. U woonde bepaalde periodes van het jaar bij uw moeder – andere periodes dan weer in de hoofdstad (zie notities CGVS, p.5-7). In Khartoum werkte u als kapper, leerde u uw echtgenote kennen, met wie u huwde, met wie u zou gaan samenwonen (tot uw vertrek uit Soedan in 2015) (zie notities CGVS, p.7) en met wie u drie kinderen kreeg. Uit het voorgaande kan bijgevolg afgeleid worden dat u deels bent opgegroeid in de Soedanese hoofdstad waar u zes jaar school liep en waar u zich later opnieuw vestigde om er onder meer te werken in een kapsalon en waar u uw echtgenote leerde kennen met wie u samen drie kinderen kreeg. **Het CGVS stelt bijgevolg vast dat uw persoonlijke leven zich grotendeels afspeelde in Khartoum (Omdurman) ook al trok u bepaalde periodes naar uw moeder en uw zussen in Abu Kershola in Zuid-Kordofan.** De vaststelling dat u school liep in Khartoum, dat u er bij uw tante inwoonde, dat u er huwde en kinderen kreeg en dat u er tevens werkte als kapper staven deze vaststelling."*

Waar verzoeker aanvoert dat hij een ontheemde is die omwille van de administratieve vereisten geen nationaal nummer en identiteitskaart kan verkrijgen, zodat hij geen toegang heeft medische diensten, educatie of het gerecht, blijkt dit in strijd te zijn met de door hem bijgebrachte informatie.

Het verzoekschrift citeert landeninformatie die stelt: *"To secure a national identification card, you must have a national number. To secure the latter you are required to present a birth/age assessment certificate; a residency certificate; a nationality by birth certificate, ID, or passport; a certificate of blood type or group and an employment letter".* (vrije vertaling: *"Om een nationale identiteitskaart te bekomen heeft men een nationaal nummer nodig. Om dit nationaal nummer te verkrijgen is een gehouden om een geboorte/leeftijdsschatting-certificaat; een woonstcertificaat; een nationaliteit-bijgeboortebewijs, identiteitskaart, of paspoort; een bloedgroepattest en werknemersattest voor te leggen"*).

Aangezien verzoeker volgens zijn verklaringen in het bezit was van een 'document van woonst' ('a residency certificate'), in Omdurman (Khartoum) werkte als kapper waar hij ook huwde en drie kinderen kreeg, toont hij niet concreet aan dat hij geen nationaal nummer en identiteitskaart had, minstens in de onmogelijkheid was om deze te bekomen. Dit geldt des te meer omdat verzoeker blijkbaar frequent reisde tussen Omdurman (Khartoum) en Abu Kershola (Zuid-Kordofan) en blijkens dezelfde geciteerde landeninformatie (verzoekschrift, p. 5) identiteitsdocumenten nodig zijn om te reizen.

Ingevolge voorgaande vaststellingen omtrent verzoekers persoonlijk leven en documenten toont verzoeker niet concreet aan dat zijn officiële hoofdverblijfplaats gelegen is in Zuid-Kordofan, laat staan dat hij een intern ontheemde is wiens verblijf in Omdurman (Khartoum) aanzien dient te worden als een intern beschermingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker *"betwist het begrip van het CGVS van de etnische conflicten in Soedan"* en concludeert dienaangaande: *"In de mate dat de bestreden beslissing beweert dat verzoeker tot een niet-Afrikaanse clan behoort en dat leden die behoren tot Arabische clans duidelijk minder kans lopen op discriminatie in*

Soedan en meer bepaald in de hoofdstad, rust de bestreden beslissing op een onvolledig beeld van de toestand in Zuid-Kordofan en het statuut van de Misseriya-clans. Het feit dat de Misseriya-clan grotendeels de oppositie steunt in de provincie Zuid-Kordofan leidt tot een grotere risico van vervolging door de regering. Artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet is geschonden.”

De bestreden beslissing stelt:

“Uw bewering dat u een zekere discriminatie vreest in de Soedanese hoofdstad omwille van uw herkomst (uit Zuid-Kordofan) en omwille van uw clanherkomst weten bovendien niet te overtuigen. Zo heeft u meer dan de helft van uw leven in Khartoum gewoond, heeft u er school kunnen lopen, bent u er gehuwd en heeft u er kunnen werken, zoals u zelf aanhaalt voor het CGVS. Uw bewering dat u tot een Afrikaanse clan zou behoren – met name de Asserra, een subclan van de Misseriya – waardoor u het slachtoffer werd van discriminatie of zou kunnen worden na een eventuele terugkeer naar Soedan weet evenmin te overtuigen. Objectieve landeninformatie geeft namelijk duidelijk aan de Misseriya clan niet als een Afrikaanse maar als een Arabische clan beschouwd kan worden (zie objectieve landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier) ook al beweert u het tegendeel tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Uw bewering dat er enkel in het noorden Arabische clans wonen, en dat u niet tot een Arabische clan behoort, wordt duidelijk weerlegd door objectieve informatie. Ook regio's zoals Darfur en Zuid-Kordofan worden bevolkt door Afrikaanse en niet-Afrikaanse (Arabische) clans. De hoofdclan – namelijk de Misseriya – waartoe u beweert te behoren wordt duidelijk als een niet-Afrikaanse clan beschouwd. Andere landeninformatie geeft daarenboven aan dat leden die behoren tot Arabische clans duidelijk minder kans lopen op eventuele discriminatie in Soedan en meer bepaald in de hoofdstad (zie objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u bovendien gevraagd wordt welke (vervolgings)feiten in de vorm van discriminatie uzelf heeft meegemaakt, haalt u aan dat het u bemoeilijkt werd om werk te zoeken of een eigen zaak op te richten, dat u steeds bijkomende belastingen zou moeten betalen en dat u zomaar het risico liep slachtoffer te worden van een willekeurige behandeling door de autoriteiten omwille van uw herkomst (zie notities CGVS, p.17 en p.21). U houdt ook vol tot een niet-Arabische clan te behoren (met name de Misseriya) maar zoals hierboven reeds aangehaald blijkt uit objectieve informatie dat de Misseriya wel degelijk als een Arabische clan beschouwd worden. Verder blijft u eerder op de vlakte en spreekt u eerder in voorwaardelijke wijze – wanneer gepolst wordt naar eventuele discriminatie die uzelf heeft meegemaakt. Zo heeft u het over blanken en zwarten tussen wie een onderscheid wordt gemaakt in de hoofdstad, maar ook op andere plaatsen, door de overheid (zie notities CGVS, p.20). **Het dient vastgesteld dat op grond van bovenstaande verklaringen, geenszins blijkt dat u dermate discriminatie moest ondergaan in Soedan, dat dit uw leven fundamenteel zou bemoeilijken. Het enige concrete voorbeeld dat u weet aan te reiken, is dat u aan bepaalde checkpoints zou zijn lastiggevallen – nadat u uw familie uit Zuid-Kordofan naar de hoofdstad bracht – en dat men het u zou bemoeilijken een eigen zaak op te richten of dat men zomaar willekeurig belastingen zou kunnen innen. Niettegenstaande deze verklaringen van uw persoon bleek u echter wel in staat een leven uit te bouwen in Omdurman. Zo liep u er school, kon u er huwen met uw echtgenote, afkomstig uit Khartoum, kreeg u er drie kinderen, en kon u er werken als kapper om op die manier uw familie in Zuid-Kordofan enigszins financieel te ondersteunen. Ook kon u zonder problemen heen en weer reizen tussen Abu Kershola – waar uw moeder woonde – en de Soedanese hoofdstad gedurende een relatief lange periode. Al deze pertinente vaststellingen wijzen niet op een dergelijke mate van discriminatie die uw leven fundamenteel zou bemoeilijken.** Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit al het voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt in Soedan dermate gevisieerd en systematisch gediscrimineerd te worden, dat u hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming.

[...]

Het volstaat in deze echter niet om louter te verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in de regio Zuid-Kordofan. Des te meer omdat u een groot deel van uw leven in de Soedanese hoofdstad heeft gewoond en er een leven had uitgebouwd – zoals hierboven reeds ruim werd aangehaald. Deze laatste vaststelling ondermijnt uw aangehaalde persoonlijke vrees ten opzichte van de regio Zuid-Kordofan. Het CGVS betwist niet dat u er deels bent opgegroeid, maar stelt vast dat u er nadien in slaagde zich in Khartoum te vestigen – in eerste instantie bij uw tante en later zelfstandig samen met uw echtgenote en uw drie kinderen. Wat betreft uw leven in Omdurman (Khartoum) haalt u geen noemenswaardige (veiligheids)problemen aan behalve uw vrees voor discriminatie. Deze laatste vrees werd echter hierboven reeds ondermijnd.

Wat uw vrees ten opzichte van de regio Zuid-Kordofan betreft dient dan ook verwezen te worden naar uw opgebouwde leven in de Soedanese hoofdstad – zeker rekening houdend met de vaststelling dat u behoort tot een Arabische stam.

Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie vanwege het CGVS (zie COI Focus Soedan 'Veiligheidssituatie in de Two Areas / Situatie in Khartoem van personen afkomstig uit de Two Areas', alsook COI Focus Soedan 'Risico bij terugkeer') dat, hoewel personen afkomstig uit de 'Two Areas' (Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl) nauwellettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie is van mening dat niet elke terugkeerder in de luchthaven van Khartoem problemen heeft, en ziet eerder risico's voor personen die een bepaalde etnische origine combineren met politieke activiteit. Verder dient ook vastgesteld te worden – zoals meermaals vermeld – dat u weliswaar oorspronkelijk afkomstig bent uit Zuid-Kordofan maar dat u behoort tot een niet-Afrikaanse stam. Objectieve informatie geeft immers duidelijk aan dat personen behorend tot een Arabische clan geen of beduidend minder risico lopen op noemenswaardige problemen in Khartoem. Deze laatste vaststelling wordt bovendien bevestigd door de door uzelf geschetste levensloop in de Soedanese hoofdstad, alsook door de vaststelling dat u amper persoonlijke problemen heeft gekend met de Soedanese autoriteiten, noch dat u of uw familie op enige manier politiek actief zouden zijn geweest in uw land van herkomst of hiervan verdacht zouden worden door de Soedanese autoriteiten. [...]”.

Verzoekers verwijzing naar landeninformatie die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker alsook de informatie van ICG (stuk 6) die dateert van 2013 en bijgevolg geen actualiteitswaarde heeft, is niet dienstig ter weerlegging van de motivering die de voormelde motivering. Verzoekers verweer bestaat in het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door verweerder aan de hand van theoretische documentatie aangaande het behoren van de Misseriya-clan tot de Baggara-clans, die volgens het verzoekschrift overigens ook een Arabische afkomst hebben (*“Les Baggara sont des pasteurs nomades arabes (...)”* – vrije vertaling: *“De Baggara zijn nomadische Arabische herders (...)”*), en kan niet aangenomen worden als nuttig verweer ter ontkrachting van de feitelijke vaststellingen inzake verzoekers persoonlijke situatie en clan.

Ingevolge de voorstaande motivering kan verzoeker evenmin worden gevolgd waar hij aanvoert dat de *“ernst en de gevolgen van de discriminaties op het leven van verzoeker”* niet grondig werden onderzocht.

De voorstaande motivering vindt steun in het dossier, is terecht en pertinent zodat ze door de Raad wordt bijgetreden.

3.6. Verzoeker verwijst naar de bloedvete waarbij zijn vader was betrokken.

Uit het administratief dossier blijkt dat:

- de aan de clan gerelateerde feiten betrekking hebben op verzoekers vader en niet op verzoekers persoon;
- verzoeker kan weinig tot geen bijkomende uitleg geven over het aan de oorsprong liggende probleem van zijn vader en waardoor deze laatste zijn geboorteregio zou hebben moeten ontvluchten;
- tijdens zijn wisselend verblijf in Abu Kershola en in Omdurman heeft verzoeker nooit problemen gekend omwille van het clanconflict waarin zijn vader in het verleden betrokken zou zijn geweest;
- de moeder en zussen van verzoeker hebben nadien geen problemen gekend omwille van dit clanconflict;
- verzoeker kan de omstandigheden van de dood/moord van zijn vader in 2013 niet concreet duiden.

Ingevolge de voorgaande vaststellingen maakt verzoeker de vrees die hij linkt aan de dood van zijn vader (en de eventuele clanconflicten die hiervan aan de basis zouden hebben gelegen) niet concreet aannemelijk.

3.7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker voert evenmin concreet verweer ten aanzien van de omstandige motivering inzake de algemene situatie in Soedan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS